

[Krag.]

hel Del af det, der burde være sket, og som kunde være sket — og efter al Tradition her paa Rigsdagen sker — paa Finansloven, heller ikke have fundet Sted, først og fremmest alt det, der findes i Afsnit II af Lovforslaget. Og det vilde i mange Henseender være beklageligt, selv om jeg ikke tvivler om, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard ogsaa i saa Tilfælde vilde have været tilfreds.

Hvordan dette Lovforslag fremtidig skal passere gennem den høje Rigsdag, agter vi fra vor Side ikke at blande os i, det maa de Herrer, som udgør Flertallet her, selvfølgelig have Dispositionsfrihed over, og de skal i saa Henseende ikke tage noget som helst Hensyn til os. Men jeg kan forsikre de Herrer om, at som Lovforslaget er, kan de ikke paaregne vor Medvirken til dets Gennemførelse.

Christmas Møller: Jeg stillede i mit første Indlæg det Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, om han kunde give en antagelig og forstandig Forklaring paa, hvad Aarsagen var til, at man havde kædet disse forskellige Led, som i og for sig intet havde med hinanden at gøre, sammen i dette Lovforslag. Jeg gentager mit Spørgsmaal til den højtærede Minister, det er jo nødvendigt for mig, da den højtærede Minister overhovedet ikke svarede paa Spørgsmaalet: Hvad er Aarsagen til, at Bestemmelser af saa uensartet Karakter, og hvoraf oven i Købet en Række normalt vilde have været paa Finansloven og behandlet i Finansudvalget, hvor de altid har været behandlet, og hvor man næste Aar utvivlsomt vil følge en lignende Praksis overfor en Række lignende Bevillinger — hvad er Aarsagen til, at dette skal behandles som en Helhed? (*Statsministeren* [Stauning]: Jeg har svaret!). Den højtærede Statsminister siger, at han har svaret. Dette Svar har jeg ikke kunnet opfatte, og jeg beder ham derfor gentage sit Svar paa dette Spørgsmaal: hvad er Grunden til, at de 60 000 Kr. til Ryde Aas Pumpelag skal være afhængigt af, om man gaar med til en Bestemmelse om Hjælp til Kommuner, der har ydet Arbejdsløshedsunderstøttelse i stort Omfang? Herpaa har den højtærede Statsminister ikke svaret, og derfor beder jeg ham altsaa om at gøre det.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Fr. Andersen [Holbæk A.]) vil jeg gerne sige, at jeg vil ganske lade det afhænge af, hvorledes Regeringspartierne her i Salen ønsker at behandle deres egen Statsministers Lovforslag. Hvis de ønsker at give det en alvorlig Behandling, give Tinget

Oplysninger, saaledes som man faar det i Udvalg, saaledes som det havde været en Pligt allerede at gøre det i Bilag og Bemærkninger til Lovforslaget — ja, saa maa de selvfølgelig give dette Lovforslag en saadan Behandling, at Tingets Medlemmer kan faa Besked om denne Sag. Men ønsker de Herrer selv at demonstrere Paraden, om jeg saa maa sige, vil jeg lade dem gøre det, ganske som det lyster dem selv.

Hvad angaar Hjælp til Kommunerne, kan det jo ikke nægtes, at der er kommet Hausse i at stille Forslag om at overflytte Udgifter fra Kommunerne til Staten. Det konservative Folkeparti forelagde med det ærede Medlem Hr. A. G. D. Petersen som Ordfører for forholdsvis lang Tid siden et Lovforslag om Overførelse af 10 Mill. Kr. Aldersrente fra Kommuner til Stat — jeg tør ikke sige, at det paagældende Udvalg under det ærede Medlem Hr. Lundbergs Ledelse har arbejdet ihærdigt —, og dette Forslag har haft indirekte Virkninger; Venstre forelagde senere i Landstinget et Lovforslag, som var taget fra den Steincke'ske Socialreform, om Overførelse af 7 Mill. Kr.; Regeringen kom — betydelig senere end vi — med et Forslag om Overførelse af 10 Mill. Kr. til Kommunerne, det Forslag, som er vedtaget paa Finansloven.

Naar jeg saa tænker paa de Bemærkninger, der blev gjort til det ærede Medlem Hr. A. G. D. Petersen og mit Parti, synes jeg nok, det var tydeligt, hvem der viste den rigtige Vej. Nu vil jeg blot haabe, at det ærede Medlem Hr. Lundberg som Formand for dette Udvalg, naar han faar Besked om, at de 10 Mill. Kr., som er brugt paa anden Maade, selvfølgelig maa trækkes ud af Forslaget, vil vise Ihærdighed med Hensyn til den Paragraf i dette Forslag, som staar tilbage, og føre den til Afstemning og videre Afgørelse i den høje Rigsdag.

Med Hensyn til at hjælpe Kommunerne, til at overflytte Udgifter fra Kommune til Stat kan jeg altsaa i meget høj Grad henvise til det Lovforslag, vi stillede.

Lige i Begyndelsen af sin Tale sagde den højtærede Statsminister, at dette Forslag fristede ikke Kommunerne til at bruge flere Penge. Noget inde i sin Tale sagde Ministeren, at naar Kommunerne faar dette Beløb, faar de en Opfordring til i det kommende Aar at yde mere — altsaa just den Virkning, som vi sagde et saadant Forslag vilde faa.

Den højtærede Statsminister sagde, at vi kunde jo ikke vide, hvad han havde gaaet og tænkt paa inden Paaske. Nej, det kan vi naturligvis ikke — adskillige af Tankerne